

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 32Cb/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112213883
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2023:1112213883.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobcov: 1/ R. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. XX/B/X, XXXX S., národnosť turecká, štátna príslušnosť F., 2/ P. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. XX/B/X, XXXX S., národnosť turecká, štátna príslušnosť F., obaja žalobcovia právne zastúpení KORABOVA & LOVICH s.r.o., so sídlom Laurinská 4, 811 01 Bratislava, IČO: 50 131 931, proti žalovaným: 1/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, 2/ S. Z., do XX.XX.XXXX podnikajúci pod obchodným menom S. Z. - T. Z., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, o zaplatenie 6.417,23 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcom sumu 1.085,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.143,97 eura od 08.02.2012 do 20.04.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.085,91 eura od 08.02.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatných žalovaných.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobcov zamietá.

III. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným trovy konania v rozsahu 22,96 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou zo 07.05.2012 domáhali proti žalovaným zaplatenia sumy 18.768,48 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. Tvrdili, že žalobca 2/ 07.05.2010 o 21:00 hod viedol nákladné motorové vozidlo O. N. XXX/XX I.: J s chladiacim boxom, prevážajúcim potraviny, pričom držiteľom motorového vozidla bol žalobca 1/. V uvedený deň na úseku cesty I/63 v Dunajskej Lužnej došlo k stretu vozidla žalobcu 1/ s vozidlom žalovaného 2/ F. A. XX B., I.: W ktoré viedol zamestnanec žalovaného 2/ Y. N.. K dopravnej nehode došlo tak, že vodič motorového vozidla X/ sa riadne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke za ním, keď odbáčal na benzínovú pumpu v mieste, kde to bolo zakázané a v čase, keď ho predbiehal žalobca 2/. Dopravná nehoda bola šetrená ODI PZ SR v Senci pod ČVS: ORP-8-288/H-DI-2010, pričom za vinníka nehody bol označený vodič žalovaného 2/. V čase dopravnej nehody žalobca 2/ prevážal tovar podliehajúci rýchlej skaze, a pretože došlo k poškodeniu chladiaceho boxu a nepojazdnosti vozidla, tak tovar bol znehodnotený. Vozidlo bolo odťahnuté do Viedne, kde bolo opravené. Oprava prebiehala v etapách, pretože žalobcovia nedisponovali veľkou hotovosťou a cenu za opravu hradili v splátkach z peňažných prostriedkov patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Uplatnili si preto sumu 14.782,19 eura titulom nákladov na opravu poškodení vozidla, sumu 242,50 eura titulom nákladov na odťahnutie nepojazdného vozidla do autorizovaného servisu a sumu 3.743,79 eura titulom škody za tovar (v časti o zaplatenie sumy

3.743,79 eura bola žaloba žalobcov rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 32Cb/103/2012 z 13.11.2017 právoplatne zamietnutá, a preto súd argumentáciu a dôkazy k tejto časti uvádzať už nebude), t. j. v celkovej sume 18.768,48 eura. Žiadali aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18.768,48 eura od 08.02.2012 do zaplatenia. Dátum, od ktorého žiadali priznať úroky z omeškania určili na základe výzvy žalovanému 1/ z 30.01.2012. Tvrdenia preukazovali výpisom zo živnostenského registra, výpisom zo sociálnej poisťovne, žiadosťou o leasing / leasingovou zmluvou pre vozidlá, výpisom z evidencie motorových vozidiel, záznamom o preverení oznámenia - škodovej udalosti, záznamom škodovej udalosti, fotografiami poškodeného vozidla a miesta udalosti, faktúrami autoservisu, dokladmi o platbe, faktúrou za odtiahnutie vozidla, výzvami adresovanými žalovaným.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 32Cb/103/2012 z 21.08.2013 vyzval žalovaných na vyjadrenie sa k žalobe žalobcov. Žalovaný 2/ svoje právo vyjadriť sa k žalobe žalobcov nevyužil.

3. Žalovaný 1/ sa vyjadril k žalobe žalobcov podaním z 11.12.2013. Uviedol, že nárok žalobcov evidoval a likvidoval ako uplatnený od 02.07.2010, pričom ale na požiadavky likvidačného zástupcu od roku 2011 žalobcovia nereagovali. Nesporoval, že došlo k dopravnej nehode a ani, že dopravnú nehodu zaviniel jeho poistený - žalovaný 2/. Žalovaný 1/ akceptoval na základe doložených dokladov náklad na odtiahnutie poškodeného motorového vozidla v sume 242,50 eura, t. j. v plnej výške. Za škody na vozidle žalovaný 1/ akceptoval len sumu 5.901,47 eura, a teda náhrada škody, ktorú žalovaný 1/ akceptoval je v celkovej sume 6.143,97 eura (242,50 eura + 5.901,47 eura). Škoda na vozidle bola znížená o normohodinu práce a o nepreukázané paušálne poplatky. Súdu predložil výpočet hodnoty vozidla a výšky škody, likvidačnú správu z 21.03.2013, faktúry za odtiahnutie vozidla.

4. Na pojednávaní konanom 13.04.2015 strany sporu zotrvali na písomných podaniach. Žalobcovia uviedli, že oprava poškodeného vozidla bola v sume 14.782,19 eura. Žalovaný 1/ spochybnil poškodenie turbodúchadla, pretože podľa znaleckého posudku táto časť motorového vozidla poškodená nebola. Po pojednávaní žalovaný 1/ v podaní z 30.06.2015 uviedol, že podľa vypracovaného posudku k poškodeniu turbodúchadla nedošlo a predpokladané náklady na opravu sú v sume 9.103,44 eura s DPH. Žalovanému 1/ je ale potrebné predložiť faktúry za vykonanú opravu, ktoré deklarujú opravu poškodených častí vozidla. Na základe predložených faktúr bola zo strany žalovaného 1/ uznaná len suma 5.901,47 eura. Súdu predložil posudok, faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, ako aj výpočet hodnoty vozidla a výšky škody.

5. Na pojednávaní konanom 25.05.2017 žalobcovia uviedli, že žalované čiastky by mali byť ponížené o DPH, pretože žalobca 1/ bol platcom DPH. Žalobca 2/ na pojednávaní uviedol, že motorové vozidlo po dopravnej nehode bolo nepojazdné. Oprava bola vykonávaná postupne, vždy keď žalobcovia disponovali finančnou čiastkou na ďalšiu opravu. Na pojednávaní konanom 21.09.2017 žalobcovia uviedli, že žalovaný 1/ nevychádzal z posudku rakúskeho znalca, pretože v tom čase boli žalovanej 1/ doručené faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Žalobcovia si uplatnili náhradu vecnej škody v sume 11.825,75 eura titulom nákladov na opravu poškodeného vozidla, ďalej si uplatnili sumu 242,50 eura titulom nákladov na odtiahnutie poškodeného motorového vozidla a napokon sumu 3.743,79 eura titulom škody na tovare. Celkovo tak ide o sumu 15.812,04 eura, z ktorej žalovaný 1/ uhradil 20.04.2015 sumu 6.143,97 eura, a preto v tejto časti zobrali žalobu späť. Zároveň si uplatnili sumu 1.767,95 eura predstavujúcu úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.143,97 eura od 08.02.2012 do 20.04.2015. V nadväznosti na uvedené súd konanie v časti o zaplatenie sumy 6.143,97 eura uznesením sp. zn. 32Cb/103/2012 z 11.10.2017 zastavil.

6. Podaním zo 16.10.2017 žalobcovia poukázali na to, že škoda vzniknutá na motorovom vozidle titulom nákladov na jeho opravu bola preukázaná faktúrami č. 00438353 z 28.07.2010, č. 05447571 z 11.08.2010, č. 00439402 z 11.08.2010, č. 10471527 z 13.10.2011 a č. 235 z 13.04.2012. Keďže žalobca 1/ ku dňu škodovej udalosti bol platcom DPH žiadali žalobcovia od žalovaných náhradu škody bez DPH, a preto zmenili žalobu (podľa konajúceho súdu nejde v celom rozsahu o zmenu žaloby, ale o čiastočné späťvzatie, pretože žalobcovia požadujú menej) po zohľadnení uhradenej časti od žalovaného 1/ tak, že od žalovaných požadovali zaplatenie sumy 10.161,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.161,02 eura od 08.02.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.1473,97 eura od 08.02.2012 do 20.04.2015. Súd pripustil zmenu žaloby uznesením sp. zn. 32Cb/103/2012 z 30.10.2017.

7. V spore rozhodol Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 32Cb/103/2012 z 13.11.2017 tak, že výrokom I. uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 6.417,23 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 1.767,95 eura a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.417,23 eura od 08.02.2012 do zaplataenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu žalobcov zamietol a výrokom III. rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Označený rozsudok Okresného súdu Bratislava I bol s výnimkou výroku II. zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/182/2018 z 24.10.2019.

8. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu nariadil súd prvej inštancie znalecké dokazovanie, ktorého výsledkom bol znalecký posudok XX/XXXX C. č. 65/2022 zo 17.10.2022, ktorý súd považuje za dostačujúci, komplexne rozoberajúci škodovú udalosť a jej následky. Keďže strany sporu nevzniesli voči predmetnému znaleckému posudku relevantné námietky, súd tento posudok považuje v spore za rozhodujúci.

9. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či žalovaný 1/ postupoval správne, ak žalobcom neposkytol náhradu škody v celom požadovanom rozsahu, ako aj nárok žalobcov na úroky z omeškania. Strany neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - žalobcov; veci poškodenej v dôsledku škodovej udalosti zavinenej motorovým vozidlom poisteným u žalovaného 1/ na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V tomto smere súd odkazuje aj na rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 1Cob/182/2018 z 24.10.2019, podľa ktorého „V konaní nebolo sporné, že došlo k poisťnej udalosti, k dopravnej nehode, ktorú spôsobil zamestnanec žalovaného 2/ tým, že porušil predpisy zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom v dôsledku tejto dopravnej nehody vznikla žalobcovi 1/ ako leasingovému nájomcovi na motorovom vozidle, ktoré bolo v čase poisťnej udalosti predmetom leasingu, škoda. Žalobca 1/ ako poškodený si touto žalobou právo na náhradu škody uplatnil jednak u osoby, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá podľa ust. § 427 ods. 2 OZ (voči prevádzateľovi motorového vozidla- žalovaný 2) ako aj priamo u poisťovateľa škodcu podľa § 15 ZoPZP (voči žalovanému 1/). Žalovaný 2/ bol povinne zmluvne poistený u žalovaného 1/. Medzi stranami sporu ostalo sporné, aký rozsah škody nastal na motorovom vozidle žalobcu 1/ po uvedenej poisťnej udalosti na najmä s prihliadnutím na priebeh dopravnej nehody, aké oprávnené náklady žalobcovia preukázali v súvislosti s obnovou poškodeného motorového vozidla, súvisiace s uvedenou poisťnou udalosťou, či náklady požadované žalobcami titulom náhrady škody súvisia s poisťnou udalosťou.“.

10. Súd následne uvádza relevantné právne normy. Podľa § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

11. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

12. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

13. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

14. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.. Základná úroková sadzba

Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (t. j. k 08.02.2012) s plnením peňažného dlhu bola vo výške 1 %.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

17. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

18. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

21. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

23. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade súd poukazuje na tú skutočnosť, že zo záznamu zo škodovej udalosti vyplýva, že ku škodovej udalosti došlo 07.05.2010 v Dunajskej Lužnej, kedy motorové vozidlo vedené V. s EČV: W poškodilo motorové vozidlo žalobcov. Ako škodca bol jednoznačne označený práve R. N.. Zavinenie vodiča motorového vozidla s EČV: W je konštatované aj v zázname o preverení oznámenia - škodovej udalosti zo 07.05.2010 vydaného Okresným dopravným inšpektorátom v Pezinku č. p. ORP-8-288/H-DI-2010, pretože tento vodič dostal pokutu za priestupok spáchaný porušením povinnosti vodiča venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Prevádzateľom motorového vozidla s EČV: W t. j. osobou, ktorá má právnu a faktickú možnosť disponovať dopravným prostriedkom, je žalovaný 2/. Žalovaný 2/ je práve tým subjektom, na ktorého účet, nebezpečenstvo a v záujme ktorého sa prevádzka dopravného prostriedku vykonáva, čiže ide o osobu, ktorá profituje z prevádzky, má záujem na prevádzke daného dopravného prostriedku a znáša finančné náklady na jeho prevádzku. Táto osoba je zároveň označená v zázname škodovej udalosti zo 07.05.2010 ako držiteľ vozidla s I.: W Zodpovednosť prevádzkovateľa podľa § 427 Občianskeho zákonníka ostáva zachovaná aj v prípade, ak nebol vodičom dopravného prostriedku, povahou prevádzky ktorého bola spôsobená škoda, a reálne sa na vzniku škody nepodieľal. Zodpovednosť prevádzkovateľa je daná na základe existencie kvalifikovanej škodovej udalosti majúcej svoj pôvod v prevádzke. Žalobcovia tak sú plne oprávnení uplatňovať právo na náhradu škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 Občianskeho zákonníka na základe objektívneho princípu, t. j. voči žalovanému 2/. Uvedené potvrdil aj odvolací súd v rozhodnutí sp. zn. 1Cob/182/2018 z 24.10.2019, keď uviedol, že „Zodpovednosť v zmysle § 427 ods. 1 OZ, je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie. Predpokladmi vzniku zodpovednosti v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sú udalosť vyvolaná

osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi touto udalosťou a vznikom škody. Posudzujúc podmienky vzniku zodpovednosti za škodu v danom prípade, odvolací súd konštatuje, že prvý predpoklad vzniku tejto zodpovednosti a to udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, teda dopravná nehoda bola v konaní nesporná... „

25. Z listiny hľadanie poisťovateľa podľa EČV vyplýva, že motorové vozidlo s EČV: W bolo v čase škodovej udalosti (07.05.2010) poistené u žalovaného 1/. Vzhľadom ale na to, že zdrojom záväzku žalovaného 2/ na náhradu škody je zodpovednosť za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka a zdrojom záväzku žalovaného 1/ plniť z povinného zmluvného poistenia je poistná zmluva, nemôže súd žalovaných zaviazat' na solidárne splnenie záväzku (spoločne a nerozdielne). Ide o prípad nepravej solidarity, keď žalovaní zodpovedajú na základe rôznych právnych titulov. Povinnosť žalovaných nahradiť žalobcom škodu je tak nesporná a nebola sporovaná žiadnymi relevantnými tvrdeniami a ani dôkazmi. Sporná bola výška škody, ktorú majú žalovaní žalobcom nahradiť. K uvedenému súd dopĺňa, že aj súdom ustanovený znalec Ing. S. C. v znaleckom posudku č. 65/2022 zo 17.10.2022 konštatuje technickú prijateľnosť (v dvoch alternatívach) stretnutia vozidla s EČV: W s poškodeným motorovým vozidlom. Súd nemá žiadne pochybnosti o strete označených motorových vozidiel, pričom tieto pochybnosti nemá ani žalovaný 1/, ktorý časť náhrady škody poskytol.

26. Súd k inštitútu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla preto uvádza, že poisťovateľ má povinnosť nahradiť za poisteného škodu, ktorá vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ak bol tento nárok uplatnený a preukázaný. Z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa uhrádza škoda, ktorá vznikla poškodením veci, pričom ide nielen o škodu na iných motorových vozidlách, ale aj o škodu spôsobenú na iných veciach. Uhrádza sa skutočná škoda. Pod skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu spočívajúcu v zmenšení majetkového stavu poškodeného a predstavujúcu majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť na uvedenie do pôvodného stavu. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť či už peňažným plnením, alebo uvedením veci do predošlého stavu. Do úvahy prichádzajú dva spôsoby určenia výšky peňažnej náhrady za škodu spôsobenú na veci. Buď porovnanie ceny obvyklej, ktorú mala vec pred poškodením, s obvyklou cenou veci po poškodení, alebo náhrada nákladov potrebných k tomu, aby si poškodený uviedol vec do stavu pred poškodením. Ak poškodený nechá poškodenú vec opraviť, môže výšku škody vyčíslit' cenou opravy pozostávajúcou spravidla z ceny uskutočnených prác a ceny vymenených (náhradných) dielov. Poškodený má teda v prvom rade právo na náhradu škody zodpovedajúcu rozdielu medzi obvyklou cenou veci pred poškodením a obvyklou cenou veci v stave po poškodení. Ak sa rozhodne pre opravu, zakladá mu to právo výberu požadovať náhradu škody vyčíslenú druhým spôsobom, totiž hodnotou opravy.

27. V danom spore nie je sporné, že poškodené motorové vozidlo bolo opravené a za jeho opravu boli vystavené faktúry č. 05447571 z 11.08.2010 znejúca na sumu 494,62 eura s DPH (421,42 eura bez DPH), č. 00438353 z 28.07.2010 znejúca na sumu 802,43 eura s DPH (668,69 eura bez DPH), č. 10471527 z 13.10.2011 znejúca na sumu 4.685,18 eura s DPH (3.904,53 eura bez DPH), č. 00439402 z 11.08.2010 znejúca na sumu 570,10 eura s DPH (475,08 eura bez DPH) a č. 235 z 13.04.2012 znejúca na sumu 8.229,86 eura s DPH (6.858,22 eura bez DPH). Odvolací súd v rozhodnutí sp. zn. 1Cob/182/2018 z 24.10.2019 prikázal konajúcemu súdu dôsledne sa zaoberať priebehom škodovej udalosti v súvislosti s jej dôsledkami na rozsah spôsobenej škody na motorovom vozidle žalobcov, presne špecifikovať konkrétnosť a účelnosť nákladov súvisiacich s obnovou poškodeného motorového vozidla. Za týmto účelom súd nariadil znalecké dokazovanie, ustanovil znalca XX.XX.XXXXC., ktorý vypracoval 17.10.2022 vo veci komplexný znalecký posudok označený pod č. 65/2022. Strany sporu voči predmetnému znaleckému posudku nevzniesli žiadne relevantné námietky, ktoré by boli spôsobilé spochybniť výšku škody na motorovom vozidle žalobcov. Znalec analyzoval všetky žalobcami predložené faktúry, pričom uviedol, že faktúra č. 00438353 z 28.07.2010 znejúca na sumu 802,43 eura s DPH (668,69 eura bez DPH) predstavujúca náklady na opravu poškodeného vozidla je v plnej výške akceptovateľná, pretože tieto náklady sú technicky prijateľné v plnej výške a súvisia so spojzdním poškodeného motorového vozidla. Túto faktúru akceptoval aj žalovaný 1/ v celom rozsahu.

28. Rozdielna je ale situácia pri nákladoch na opravu poškodeného motorového vozidla uplatnenými faktúrami č. 05447571 z 11.08.2010 znejúca na sumu 494,62 eura s DPH (421,42 eura bez DPH), č. 10471527 z 13.10.2011 znejúca na sumu 4.685,18 eura s DPH (3.904,53 eura bez DPH), č.

00439402 z 11.08.2010 znejúca na sumu 570,10 eura s DPH (475,08 eura bez DPH). Pri nákladoch uplatnených faktúrou č. 05447571 z 11.08.2010 znejúcou na sumu 494,62 eura s DPH (421,42 eura bez DPH) znalec konštatoval technickú neprijateľnosť týchto nákladov, pretože nesúvisia so spojzdnením, poškodením alebo opravou vozidla po škodovej udalosti zo 07.05.2010. Ide o náklady spojené s výrobcom chladiarenskej nadstavby predpísaným periodickým servisom po prevádzke v predpísanom počte hodín a žiadna z prác uvedených v danej faktúre, ako aj žiadny materiál tam uvedený, neboli ovplyvnené škodovou udalosťou zo 07.05.2010. K tejto oprave by došlo aj v prípade, ak by poškodené motorové vozidlo nebolo účastníkom škodovej udalosti. Pri nákladoch uplatnených faktúrou č. 00439402 z 11.08.2010 znejúca na sumu 570,10 eura s DPH (475,08 eura bez DPH) znalec konštatoval technickú neprijateľnosť týchto nákladov, pretože nesúvisia so spojzdnením, poškodením alebo opravou poškodeného motorového vozidla. Ide o náklady spojené s výrobcom predpísaným periodickým servisom po nájazde predpísaného počtu kilometrov a žiadna z deklarovaných prác a použitého materiálu neboli ovplyvnené škodovou udalosťou zo 07.05.2010. K tejto oprave by došlo aj v prípade, ak by poškodené motorové vozidlo nebolo účastníkom škodovej udalosti. Tieto náklady neuznal ani žalovaný 1/. Pri nákladoch uplatnených faktúrou č. 10471527 z 13.10.2011 znejúca na sumu 4.685,18 eura s DPH (3.904,53 eura bez DPH) znalec konštatoval technickú neprijateľnosť, pretože náklady tam uvedené nesúvisia so spojzdnením, poškodením alebo opravou vozidla po posudzovanej škodovej udalosti zo 07.05.2010. Ide o náklady spojené s bežným opotrebením vozidla, prípadne náklady vyvolané nesprávnym užívaním vozidla jeho prevádzkovateľom. K tejto oprave by došlo aj v prípade, ak by poškodené motorové vozidlo nebolo účastníkom škodovej udalosti. Súd považuje závery znalca za dostatočne odôvodnené, pričom žalobcovia nepredložili žiadny dôkaz spochybňujúci predmetný znalecký posudok a dokonca z neho na poslednom konanom pojednávaní vychádzali.

29. Napokon pri faktúre č. 235 z 13.04.2012 znejúca na sumu 8.229,86 eura s DPH (6.858,22 eura bez DPH) znalec jej rozborom určil štyri alternatívy prijateľných nákladov v sume od 5.587,82 eura bez DPH až po 6.318,69 eura bez DPH v závislosti od (ne)preukázania originality náhradných dielov a lakovania vykonaného (ne)autorizovanou lakovňou. Toto rozlišovanie ale nemá v systéme povinného zmluvného poistenia právnu relevanciu. Spor je v režime zákona o PZP čo znamená, že žalobcovia sú povinní nárok preukázať, teda dôkazné bremeno leží na žalobcoch. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že žalobcom z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohli užívať svoje motorové vozidlo, pretože si vyžadovalo opravu. Konceptia náhrady škody ale vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena opravy, ktorá je obvyklá, teda nie cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Pokiaľ ide o cenu opravy poškodeného motorového vozidla, túto je možné považovať za neprímerane vysokú vtedy, ak výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien. Preto pokiaľ cena opravy z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode (škodovej udalosti) hľadať najlacnejší servis a podrobne skúmať podmienky opravy. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával autoservisy a domáhal sa informácií o výške ich marže. Ide o údaj, ktorý autoservis ani nemá povinnosť poškodenému uviesť. Na druhej strane poisťovňa z povinného zmluvného poistenia nenahrádza sumu za opravu v absolútne nelimitovanej výške. Týmto limitom je ako bolo vyššie uvedené obvyklá cena opravy, resp. jednotlivých náhradných dielov. V nadväznosti na uvedené preto súd akceptoval sumu 6.318,69 eura bez DPH, t. j. v konečnom dôsledku nižšiu než požadovali žalobcovia 6.858,22 eura bez DPH, ktorí ale nepreukázali mimo predloženej faktúry autoservisu prijateľnosť nákladov na opravu vo vyššej sume, resp. ich obvyklosť v sume 6.858,22 eura bez DPH.

30. Vychádzajúc z doteraz uvedeného boli náklady na opravu poškodeného motorového vozidla zo strany znalca označené ako technicky prijateľné v sume 6.318,69 eura (faktúra č. 235) a v sume 668,69 eura (faktúra č. 00438353), teda celkovo v sume 6.987,38 eura. Z predmetnej sumy poskytol žalovaný 1/ žalobcom sumu 5.901,47 eura, a teda neuhradený rozdiel predstavujúci technicky prijateľné náklady na opravu poškodeného motorového vozidla je suma 1.085,91 eura. Súd preto uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 1.085,91 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatných žalovaných. Vo zvyšku

súd žalobu žalobcov zamietol, pretože ako už bolo uvedené ide o technicky neprijateľné náklady na opravu poškodeného motorového vozidla, ktoré nevznikli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo 07.05.2010. Znalec zároveň vykonal celkové zhodnotenie predložených faktúr za opravu poškodeného motorového vozidla a za technicky prijateľné náklady označil sumu 6.987,38 eura bez DPH, t. j. sumu, z výšky ktorej vychádzal aj konajúci súd, pretože zvyšné alternatívy len zohľadňujú (ne)autorizované lakovanie a (ne)originálne náhradné diely, ktoré ale nemajú bližšiu relevanciu v rámci systému PZP. Táto suma je zároveň aj sumou obvyklou, pretože znalec L.. S. C. vypočítal aj náklady na opravu poškodeného motorového vozidla na úrovni cien autorizovaného servisu v Rakúsku, pričom túto sumu určil na 7.875,42 eura bez DPH. Súdom priznaná suma tak z tejto sumy nevybočuje, a preto je potrebné ju označiť za sumu obvyklú. Pokiaľ ale žalobcovia počítali náhradu škody práve zo sumy 7.875,42 eura bez DPH robili tak nedôvodne, pretože ako už súd uviedol, poškodený má teda v prvom rade právo na náhradu škody zodpovedajúcu rozdielu medzi obvyklou cenou veci pred poškodením a obvyklou cenou veci v stave po poškodení. Ak sa rozhodne pre opravu, zakladá mu to právo výberu požadovať náhradu škody vyčíslenú druhým spôsobom, totiž hodnotou opravy. Keďže v danom spore si žalobcovia zvolili náhradu škody v podobe hodnoty opravy, nemôžu žiadať náhradu škody z predpokladaných nákladov na opravu, ale len z reálne vynaložených nákladov, ktoré boli vynaložené v súlade s ich technickou prijateľnosťou. V danom spore je to suma 6.987,38 eura bez DPH. Rovnaký záver (smerodajné sú predložené faktúry v spojení so znaleckým posudkom L.. S. C., ktorý preskúmal technickú prijateľnosť nákladov v nich uvedených) platí aj pre posudok vypracovaný I Y. č. E1326/10-F, ktorý náklady na opravu poškodeného motorového vozidla odhadol na sumu 7.586,20 eura bez DPH.

31. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) nepriznala plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Takýto výklad odporuje účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy. Pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli neplniť v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide však o maximálne účelovú argumentáciu. Otázka splatnosti plnenia je totiž upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného v prípade uplatnenia si skráteného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného neúplného plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o

preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu tvrdeného poisťovňami by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný. Napokon súd dodáva, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými svoju argumentačnú líniu podporovali poisťovne boli zrušené rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 (zrušené rozhodnutie 1Cdo/212/2017) a sp. zn. III. ÚS 309/2020 (zrušené rozhodnutie 3Cdo/145/2017).

32. Žalovanému 1/ bola škodová udalosť nahlásená v roku 2010, a teda v súlade s predchádzajúcim bodom tohto rozsudku bol povinný poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania škodovej udalosti a keďže tak neurobil, je od 08.02.2012 (žalovaný 1/ bol po uplynutí všetkých zákonných lehôt žalobcami opätovne vyzvaný na náhradu škody v lehote do 7 dní odo dňa doručenia výzvy - výzva z 30.01.2012 bola žalovanému 1/ doručená 31.01.2012) v omeškaní s plnením sumy 1.085,91 eura. V tejto časti žalovaný 1/ škodovú udalosť nesprávne prešetril a neoprávnene neposkytol žalobcom náhradu škody. Žalovaný 2/ bol žalobcami vyzvaný na plnenie náhrady škody listom z 09.11.2011, ktorý mu bol doručený 11.11.2011. Predmetný list predstavuje vo vzťahu k žalovanému 2/ kvalifikovanú výzvu, na základe ktorej je žalovaný 2/ v omeškaní voči žalobcom už od 12.11.2011. Súd preto zaviazal žalovaných aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 15. tohto rozsudku) zo sumy 1.085,91 eura od 08.02.2012 (od dátumu požadovaného žalobcami) do zaplatenia.

33. Súd zaviazal žalovaných aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.143,97 eura od 08.02.2012 do 20.04.2015. Súd vychádzal z toho, že túto sumu poskytol žalovaný 1/ žalobcom počas konania, a to 20.04.2015. S úhradou tejto sumy sa ale žalovaný 2/ dostal do omeškania už 12.11.2011. Žalovaný 1/ sa s úhradou tejto sumy dostal do omeškania po uplynutí lehôt v zmysle § 11 zákona o PZP. V tomto smere je nepodstatné, že žalobcovia v roku 2011 so žalovaným 1/ nekomunikovali, resp. odmietli časť plnenia, pretože žalobcovia za toto obdobie úroky z omeškania nepožadujú. Žalovaný 1/ ale bol po uplynutí všetkých zákonných lehôt žalobcami opätovne vyzvaný na náhradu škody v lehote do 7 dní odo dňa doručenia výzvy (výzva z 30.01.2012 bola žalovanému 1/ doručená 31.01.2012), a keďže náhradu škody poskytol až počas konania a nijako nepreukázal, že so žalobcami po 31.01.2012 komunikoval, resp. snažil sa poskytnúť časť náhrady škody, dostal sa s úhradou sumy 6.143,97 eura do omeškania od 08.02.2012. Žalovaný 1/ má povinnosť a nie možnosť podľa zákona o PZP poskytnúť plnenie a ak aj žalobcovia plnenie spočiatku odmietli, výzvou z 30.01.2012 ho opätovne o plnenie žiadali, pričom plnenie (náhrada škody) im nebola poskytnutá ani len čiastočne - bola poskytnutá až v priebehu súdneho sporu.

34. Žalovaní sú preto povinní zaplatiť žalobcom sumu 1.085,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.143,97 eura od 08.02.2012 do 20.04.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.085,91 eura od 08.02.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia ostatných žalovaných. Vo zvyšku súd žalobu žalobcov zamietol.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. a § 256 ods. 1 C. s. p., teda podľa zásady úspechu v spore a podľa zásady procesného zavinenia zastavenia konania. Žalobcovia mali v spore úspech v časti o zaplatenie istiny v sume 7.229,88 eura (priznaná suma 1.085,91 eura + zastavené konanie v časti 6.143,97 eura, ktoré zastavenie zaviniel žalovaný 1/ tým, že po podaní žaloby dobrovoľne túto sumu žalobcom uhradil), čo k pôvodne žalovanej istine 18.768,48 eura predstavuje úspech 38,52 %. Žalovaní mali úspech v zamietajúcej časti istiny, resp. istiny ktorú žalobcovia zobrali späť tým, že žiadali sumy bez DPH a v tejto časti zavinieli zastavenie konania, pretože toto späťvzatie nemá podklad v správaní sa žalovaných, v sume 11.538,60 eura, čo k pôvodne žalovanej istine 18.768,48 eura predstavuje úspech 61,48 %. Čistý úspech žalovaných je potom 22,96 % (61,48 % - 38,52 %). Súd preto priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 22,96 %, t. j. žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným trovy konania v rozsahu 22,96 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.